
ANI DE GIMNAZIU
REVISTA ȘCOLII "GHEORGHE ȚIȚEICA"
NUMĂRUL 27
EDITURA EUROPOLIS
2016 - 2017

2016 -2017

Ani de gimnaziu

…din cuprins:

- **Sistemul vrăjit**
- **Am fost și eu la Alba-Iulia!**
- **Mândri că suntem români!**
- **De ce să fii voluntar ?**
- **Gânduri pornite dintr-o joacă...**
- **Cum e să fii singur la părinţi**
- **About love and hapiness…**
- **Un monde enfantin**
- **Pagina de limbă greacă**
- **Concurs de desene**
- **Delta Dunării – paradisul păsărilor**
- **Lionel Andrés Messi**
- **ABC- enigmistic**
- **Românilor întotdeauna le-au plăcut glumele**
- **Glume pentru glumeţi**
- **Rebus**
- **Matematică distractivă - Sudoku**
- **Experienţă fără limite**
- **În căutarea puterii interioare**
- **Vârcolacii**
- **Prieteni… întâmplător**
- **Micuţii jucăuşi**
- **Iulia Caraman, lebăda albă de la Școala „Gheorghe Țițeica”**
- **Read for the Record**
- **Momente magice de Crăciun**
- **Mere pentru mari și mici la Școala "Gheorghe Țițeica"**
- **Rezolvări**

Sistemul vrăjit

Despre sistemul de învățământ românesc s-au scris și spus multe, s-au făcut analize și studii, mai mult sau mai puțin științifice. Sunt convinsă că azi toată lumea are o opinie despre bunul mers ori starea învățământului, fie că e spusă în grabă prin cancelarii ori în filozofări pline de miez între părinți. Privesc peste umăr, în toți anii experienței mele didactice, și îmi dau voie să îmi creez proriile tușe în alb-negru ori în culori despre viața la catedră, printre copii, programe, legi care mai de care mai nemulțumite, schimbări avântate și căutări fără sfârșit.

Dacă e să îmi imaginez un copilaș din clasă după chipul învățământului românesc ar fi un copil cam agitat, cu ochii măriți la zorul celor din jur care încearcă a-l transforma de la o zi la alta. Parcă îl și văd cum înțepenește de teamă când i se impun reguli noi, neverificate! Se albește la față și i se fac analize de urgență, i se administrează ceva doze de vitamine, însă tratamentul nu pare bun nicicând, diagnosticul se schimbă de la un an la altul. Cred că tot ce-și dorește este normalitatea, un pic de răgaz să asculte povești, să se joace cu alți copii...Însă o grabă de schimbare vine din afara lui, cu dorințe de bine, care cumva se pierd pe drum după cum se schimbă anotimpul!

Cu bune, cu rele, ”copilul” zâmbește! Uneori are haine noi-nouțe, alteori îi lipsesc bocancii. Modele nu prea are sau are prea multe, nu știe ce să aleagă! Cică modelul norvegian ar fi de departe cel mai bun! Dar el nu e norvegian, e român! Se joacă cu voioșie cu prichindei naivi și zburdalnici, tace întristat atunci când alții iau decizii pentru el, vede că unii mai inimoși îl țin de mânuță ori de câte ori suferă, se uită fără grai la penarul fără instrumente utile, obosește să tot țipe la cei mari că nu așa se crește un copil. Cei mari sunt ocupați cu ale lor! Și totuși...

Valeria Popov, clasa a IV-a E

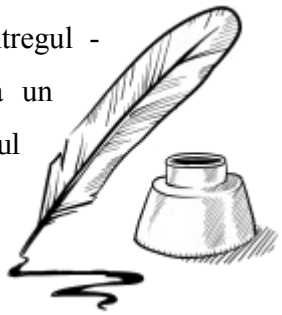
Am lucrat atâția ani sub semnul veșnicei schimbări. Ce pot să spun? Schimbare, adaptare - un joc ce a adus în ultimii ani acceptarea unei stări, ca o normalitate, deși nu este deloc așa. Însă, sub umbra aceasta a normalității deghizate, actorii se înțeleg reciproc, se sprijină unul pe altul, o mână se agață de alta și totul merge mai departe, cu bătăi de inimă aritmice, dar perseverente.

Copilul aduce, tăcut, experiența lui de viață - cuvintele din inima lui, privirea plină de așteptări a părintelui, mustrarea bunicului, prăjitura bunicii, orele de dans, pasiunile sale nespuse nicicând. Zi de zi! Într-un loc - să-i spunem ”școală” - în care niște oameni încearcă să citească în sufletele lor! Dar

oamenii aceştia au gânduri, norme, obiective, nelămuriri, tristeți, întrebări despre ”cum e mai bine?”, și încearcă să prindă în palme experiențele colorate ale copiilor. Încearcă! Printre manuale alambicate, programe stufoase, criterii și concursuri redundante, acestor oameni le rămâne aceeași întrebare: ”Cum e mai bine?”

Nu este tihnă să răspunzi, poți doar să faci tot ce îți stă în putință pentru a ”vedea” fiecare copil. Și am întâlnit atâția profesori frumoși, inspirați de copii frumoși! Nu, discuția despre salarii s-a prăfuit de mult timp! Nu asta vor profesorii! Vor doar tihna să vadă de copiii ce le zâmbesc! În orice școală ai intra, este același gând. Acest lucru mi-e clar acum, după atâția ani. Și pentru că și copii, și părinți, și profesori sunt atât de răbdători și își întind o mână de ajutor unul altuia, sunt lăsați să își poarte de grijă. Nu știu ce legătură ar putea avea, dar o să povestesc un caz din experiența mea profesională: o familie - ”cu posibilități”, de altfel - avea trei copii. Mama era ocupată cu shopping-ul iar tatăl avea niște afaceri importante. Copiii se creșteau unul pe altul, cel mare îi îngrijea pe cei mici, se ducea fiecare de capul lui pe unde dorea, obțineau și bani de buzunar din când în când, citeau și mâncau anapoda, făceau eforturi să fie pe placul părinților...Nimic temeinic, niciun model, doar cum îi tăia capul pe prichindei! Din când în când părinții mai aveau câte o discuție moralizatoare și schimbau reguli, programe - care deveneau fără sens după un timp de iureș nebun! O fi vreo asemănare? Noroc că acei copii puneau suflet în tot ce făceau...Noroc!

Când vorbesc despre învățământ îmi vine în minte scrierea lui Thomas Mann, ”Muntele vrăjit”. De ce? Pentru că învățământul românesc este asemenea unui personaj de roman, Hans Castorp. El, intrusul, agitatul, reformatorul, va sfârși prin a se îmbăta cu dulcea blazare și acceptare. Hans Castorp poate fi și partea, și întregul! Partea - fiindcă oricare dintre cei care păşesc pragul sistemului de învățământ românesc vor avea momente în care se vor confrunta cu propriile principii, și întregul - pentru că, oarecum, ca un joc al timpului, personajul vine pentru trei săptămâni și rămâne șapte ani! Trei săptămâni în șapte ani! Modificarea întregului va afecta modificarea fiecărei celule!

Nu știu dacă vederea mea asupra învățământului este pertinentă. Dar știu ce simt! Simt că orice obstacol scoate ce e mai frumos în oameni. Simt efortul oamenilor din jurul meu și dăruirea. Sufletele sunt puse la încercare, dar răzbat. Oameni frumoși zâmbesc și se dăruiesc, se adaptează zi de zi, lăsând o parte din inima lor în inimi mai mici, în amintiri cu zâmbet de mulțumire! Da, clar că sistemul ăsta e un copil care încearcă să cânte, să scrie, să se joace! Da, să se joace!

P.i.p. Paula Tatu

Am fost și eu la Alba-Iulia!

Elevi ai Școlii "Gheorghe Țițeica" sărbătorind Unirea cea Mare

Ziua de 1 Decembrie a fost sărbătorită de clasa a IV-a D a Școlii Gimnaziale nr. 30 "Gheorghe Țițeica" din Constanța marți, 29 noiembrie, la sediul Bibliotecii Județene "I.N.Roman". Școlarii au pregătit un program artistic pe care l-au prezentat în holul instituției de cultură, gazda perfectă întotdeauna pentru evenimente de suflet.

Coordonatorul activității, doamna Marioara Pelican, remarca : "Poate părea o încercare hazardată să iei copiii din mileniul al III-lea din fața calculatorului și să încerci ca, preț de o oră, să retrăiască emoția unor alte vremuri. Dar astăzi am reușit ! Elevii mei au făcut o adevărată călătorie în timp și am simțit împreună bucuria Unirii celei Mari." Activitatea a debutat cu intonarea imnului de stat al României. Cei mici, îmbrăcați în port popular, au recitat poezii închinate patriei și evenimentului aniversat și au interpretat cântece adecvate momentului. Adevărați actori, câțiva dintre ei au pus în scenă o povestire istorică, sinceritatea interpretării lor cucerind asistența.

La sfârșitul activității, două momente impresionante au încununat evenimentul: elevii, angajații bibliotecii, părinții invitați la spectacol și organizatoarea s-au prins într-o horă ce a umplut de veselie pe fiecare dintre participanți, iar una dintre școlărițe a dăruit Bibliotecii Județene o icoană pe sticlă pictată de ea, înfățișându-l pe Sântul Andrei.

Mândri că suntem români!

”Întotdeauna am considerat că este important să cultiv patriotismul în sufletul micilor școlarilor, patriotismul cald, nepătimaș, benefic. Cu prilejul activității ”Am fost și eu la Alba-Iulia”, dar și al unui alt eveniment, cu ocazia Micii Uniri, elevii mei din clasa a IV-a D au făcut adevărate călătorii în timp și au retrăit emoțiile acelor vremuri. Interpretând rolurile unor personaje istorice, i-am simțit pe elevi conștienți că prin construcția lor identitară aparțin neamului românesc, i-am simțit mândri că sunt români. ” **p.i.p. Marioara Pelican**

Bianca Olaru

Mi-a plăcut să fiu Dumitrița din Bruiu în port tradițional, cu cojocel și opinci. Am trăit momentul impresionant al Marii Uniri și chiar am simțit că am fost acea fetiță care a strigat din tot sufletul la Alba-Iulia: Trăiască România! Mare!

Marc Andrei Popescu

Eu am fost cel mai mândru românaș interpretându-l pe Moș Ion Roată. Am fost fericit să îl contrazic pe boier și să fiu lăudat de Cuza-Vodă.

Andrei Foca

Am învățat și am interpretat cu mare drag rolul domnitorului Alexandru Ioan Cuza. Mi-a făcut plăcere să îi fac dreptate lui Moș Ion Roată și totodată să-i șterg rușinea pe care i-a făcut-o boierul.

Daria Rădulescu

Deși trăim la oraș, am fost așa de fericiți să ne îmbrăcăm în costume tradiționale, să ne aflăm la o șezătoare populară și să ne mândrim că suntem români!

Coordonator: p.i.p. Marioara Pelican, clasa a IV-a D

De ce să fii voluntar ?

Mulți întreabă de ce fac voluntariat, fiind în opinia lor o pierdere de timp din moment ce nu sunt răsplătită cu nimic. Acest lucru este o mare minciună, deoarece răsplata vine după fiecare activitate dusă la final, mai ales când te-ai zbătut să o pui în practică.

Experiența mea în acest sens nu este una foarte vastă, fiind voluntară doar de un an și jumătate, dar este una extrem de frumoasă, căci cunosc oameni noi, aflu multe lucruri și învăț să mă dezvolt frumos. Eu sunt voluntară în marea familie ***TEAM-Toghether Everyone Achieves More***, care m-a primit cu brațele larg deschise și mi-a arătat că oamenii sunt niște ființe iubitoare și îngăduitoare. Tot ei m-au învățat să nu fiu închisă în mine sau rușinoasă și, atunci când am ceva de spus, să o fac, fără să mă gândesc la ce o să spună lumea despre mine. M-au învățat să mă accept așa cum sunt și să nu încerc să mă schimb pentru alții.

Noi organizăm diferite activități precum: ore de joacă, ecologizări, activități de tip "free hugs", ateliere de creație. Eu am organizat mai multe ore de joacă cu copii de diferite vârste, deoarece aceștia mă fac pe mine să zâmbesc. Credeți-mă, nimic nu se compară cu finalul unei activități reușite în care copiii, fericiți și entuziasmați, te roagă să mai faci ore de joacă cu ei, apoi sar pe tine aproape să te dărâme. În acel moment, nu te gândești decât la frumusețea lor când sunt fericiți. Este un sentiment unic care, odată trăit, vei vrea să se repete. Am participat și la o activitate de ecologizare prin care am ajutat Constanța să fie mai verde, prin strângerea gunoaielor din mai multe zone ale orașului. Am mai participat și la activități între voluntari care sunt, în general, foarte

distractive, căci ne strângem mai mulți din marea noastră familie și ne jucăm diferite jocuțe de forță sau de logică ori facem dezbateri pe diferite teme.

Pentru a intra în TEAM, trebuie să participi la un curs de începători care ține două zile. Când spun ”curs”, nu te gândi la niște ore în care stai în bancă și înveți. La

acest curs se fac multe jocuri. E adevărat că există și o parte mică de teorie, dar și aceasta este făcută în așa fel încât să înveți jucându-te. La finalul cursului primești un manual cu jocuțe pentru mai multe categorii de vârste. După cele două zile de curs, tu și alți colegi de grupă veți avea de făcut o activitate care va fi evaluată de un trainer. Să nu vă speriați! Eu eram foarte emoționată la prima activitate, mai ales că eram și supravegheată, dar totul a mers ca la carte . Dacă îți place ceea ce faci și o faci din suflet, nu ai cum să dai greș.

Pentru a pune o activitate în practică, trebuie să urmezi niște pași. Prima dată trebuie să alegeți jocurile sau tema pe care vreți să o dezbateți cu elevii (de obicei este mai bine să fiți doi sau mai mulți care să susțineți activitatea, așa puteți să vă ajutați și să păstrați ora liniștită). Apoi urmează activitatea în sine. După ce activitatea a luat sfârșit, trebuie făcută o evaluare pe baza activității cu ajutorul căreia vei vedea ce trebuie îmbunătățit la modul tău de abordare și nu numai. După fiecare activitate trebuie completat și un raport care îți va adăuga ore de voluntariat la dosarul personal.

Dacă ești interesant să te alături în această familie mare și frumoasă, ne găsești pe Facebook : *Zâmbete pentru viitor - grup național,* unde poți să fii la curent cu următoarele cursuri sau cu viitoarele activități (în caz că ești deja voluntar). Tot acolo poți vedea și ce lucruri frumoase fac tinerii din TEAM.

Text: Mihaela Goșu, clasa a VIII-a C
Coordonator: prof. Veronica-Diana Hagi

Gânduri pornite dintr-o joacă...

Gânduri pornite dintr-o joacă...

Trebuind într-o oră de limba franceză să exersez capacitatea elevilor de a argumenta în limba lui Molière, adică să îi deprind cu utilizarea locuțiunii conjuncționale ”parce que”, pe care toți o pronunță corect, dar pe care aproape nimeni nu o scrie bine (credeți-mă pe cuvânt, am observat acest lucru în cei peste 15 ani de carieră!), i-am rugat să se gândească la avantajele și dezavantajele de a avea frați sau surori...Ceea ce a ieșit în limba franceză a fost scurt și la obiect, pe măsura competențelor corespunzătoare nivelului A1+ de studiu... Doi dintre elevi însă au dorit să prezinte mai pe larg, în limba română, subiectul propus! Iată ce a ieșit!

Fraţi şi surori...

Nu mi-am imaginat niciodată că voi avea două surori... Dar uite că am. Una dintre ele este mai mare decât mine, are 16 ani, și este destul de OK. Cea mică este IMPOSIBILĂ, nu o poți face fericită NICIODATĂ! Și nu e suficient de rău că sunt blocat între două fete, dar sunt și cel mijlociu. De ce mă bate soarta când sunt deja la pământ?

Dar mă rog... ce incerc să spun este că am mâinile legate... nu pot face NIMIC! Dacă nu fac ce îmi zice cea mică, plânge sau dă în mine. Și dacă nu fac ce vrea cea mare... R.I.P.mine! Și dacă ea dă în mine și vine cineva, îmi zice: „Hai, că nu doare!” sau „Hai, că ea nu are forță !”, dar Doamne ! când îmi dă câte un picior din acela de îmi reevaluez toate deciziile existențiale... dap.

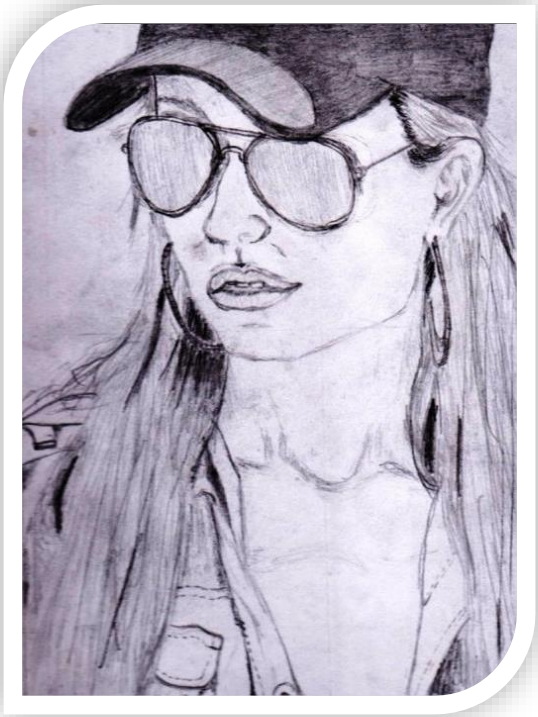
Dar cred că am cam deviat de la subiect. Tema acestei confesiuni era cum este să ai frați și surori, nu cum e să te plângi pentru că ai frați și surori.

Cum ziceam, să ai frați și surori este ca și cum ai avea un leu ca animal de companie! Profiți de el!

Serios, nu știu cum aș putea trăi fără ele !!!

Teodor-Bogdan Constantinescu, clasa a VII-a C

Cum e să fii singur la părinți?

Mulți copiii și-ar dori sa fie singuri la părinți, dar acest lucru are avantaje și dezavantaje. Probabil credeți că toată atenția este concentrată asupra voastră în sensul că tu ești centrul atenției, dar nu este așa… Toata atenția este asupra ta pentru că, neavând frați sau surori, părinții au mari așteptari de la tine. Ei consideră că, dacă nu ai pe cineva care să te streseze tot timpul, te poți ocupa de lucrurile importante cum ar fi școala și că ar trebui să excelezi din moment ce nimeni nu îți distrage atenția.

Când nu ai frați, pedepsele sunt mult mai grele. Dacă faci o boacănă, părinții te vor pedepsi mult mai aspru deoarece nu pot împărți pedeapsa la doi, ca atunci când ai avea un frate. Dacă vei face o greșeală, oricât de mică ar fi, te vor sâcâi cu ea non-stop pentru că se vor axa doar pe tine, pentru că ești singurul lor copil.

În altă ordine de idei, simți lipsa unui prieten foarte apropiat. Dacă nu ai frați sau surori, mereu te vei simți singur, vei simți că, deși ai mulți prieteni, niciunul nu este lângă tine când ai nevoie. Vei simți că ai nevoie de acea persoană care să fie lângă tine când ești trist, să te ajute la teme sau la orice probleme ai, să îți ia apărarea când ești certat sau când alte persoane au ceva cu tine.

Deși sunt multe dezavantaje, suntîntr-adevăr, și nenumarate avantaje. Nu este chiar atât de rău să fii singur la părinți…Primești mereu ce vrei. Părinții vor simți că îți „datorează” ceva și îți vor face toate pofele, chiar dacă nu meriți mereu. Va fi ușor să îi convingi deoarece aceștia nu se vor mai gândi că trebuie să cumpere același lucru și celuilalt copil.

Toata atenția pozitivă va fi asupra ta. Va fi ușor să atragi atenția, chiar și prin cele mai mărunte lucruri. Părinții vor fi mândri de tine și te vor considera cel mai minunat copil.

Ești cel mai răsfățat.

Ești cel mai iubit din familie, iar toți ceilalți te vor considera un sfânt. Vei fi mereu băgat în seamă și vei fi mereu iertat.

Mara Diana Balaș, clasa a VII-a C
Coordonator: prof. Veronica-Diana Hagi

ABOUT LOVE and HAPINESS...

Recipe for love

USE *a cup of joy and add a teaspoon of happiness.*

Don't forget *to mix a bag of emotions.*

PUT *everything in a box of surprises…*

Surely with all these you will be happy.

Rareș Iordache, clasa a VII-a B

WHAT IS LOVE?

Love is so fantastic.

When it appears sometime,

Rushes through your veins

And fills you with surprise!

Then you travel all around,

Just to find your other part.

Nothing makes you so alive

Than the feeling in your heart.

Andrei Dorian Gheorghe, clasa a VII-a B

Desen: Alexandra Iarnă, clasa a IV-a C
Coordonator:
p.i.p. Marioara Gospodin

HAPPY CAKES

You need a bottle of hugs, a carton of kisses and a big bowl. Mix them together with a piece of attention and a glass of good friends. Then put a box of chocolate hearts and cut a loaf of smiles. Sprinkle with compliments, then put the mixture in the oven for half an hour.

Enjoy a delicious cupcake of happiness!

Riana Kacic, clasa a IV-a C

The Recipe for HAPPINESS

First, get a million smiles, a big loaf of love and mix them with extracts of beautiful moments and feelings.

Then, take another bowl. In it put a pack of hugs and mix it with a huge bottle of attention. Mix the two bowls of ingredients very carefully, then put them in the oven at 180 degrees for 30 minutes.

And last but not least, take some sunshine from the sun and cover the cake with it. Sprinkle the cake with the petals of the most beautiful flowers.
Enjoy!

Andrada Pariza, clasa a IV-a C

Love is like a big red heart
That nothing can break apart.
Like a white peaceful dove
That flies today and
Spreads around some love.

Filip Ionescu, clasa a VII-a B

The perfect recipe for...HAPPINESS

To make this recipe you need to have a jar where you need to keep your potion for a longer period of time.
Now the real adventure begins!
First we need a big bowl where we put a spoon of passion, a glass of kisses, and instead of a cup of coffee, we pour a cup of sunny days and finally but not the least important, we add some love.
With a little bit of love everything is perfect!

Daria Popa, clasa a IV-a C

The Recipe for HAPPINESS

To make the recipe for happiness you need some ingredients:

- **First, you need a good and peaceful life, so make a lot of friends!**
- **Secondly, you need a lot of chocolate- it makes you happy and lively!**
- **The third ingredient is a lot of attention, which you should mix with lots of flowers.**
- **Next use a packet of love, a jar of hugs and a bottle of smiles.**
- **Mix and stir and finally shake well!**
  YOU WILL GET THE MOST COLOURFUL CAKE YOU HAVE EVER SEEN!
  ENJOY!

Sophie Iofciu, clasa a IV-a C

Coordonator prof. Adina Netedu

Când copiii încep să se joace, orice fărâmă de frunză devine corabie de pirați, cea mai neînsemnată insectă devine dragon ori balaur, iar cel mai simplu cuvânt devine poezie...Totul se întâmplă doar prin magia vârstei și a puterii de a transfigura totul în artă. Vichentie Alpetri este un pasionat de limba franceză care a scris primele sale poezii în această limbă încă de la 10 ani. El uimește prin capacitatea de a face dintr-un repertoriu simplu de cuvinte creații originale și interesante.

Un monde enfantin

Maman

Maman, je t'aime!
Tu es super et,
À la maison,
Je veux te dédier une chanson.

Tu es la mère de mes rêves
Et la lumière de mes yeux ;
Tout le temps tu es un ange
Et tes ailes m'embrassent.

Constanta

Ici c'est Constanta,
Ma ville et ma maison,
Tous les jours il fait beau,
Elle est si grande et parfaite !

Ici, j'ai été
Un bébé et un élève,
Ici il y a mes collègues,
Mes amis et mes frères.

Les animaux

Sur la grande Terre il y a des animaux
Sauvages ou pas sauvages.
Il est très beau, le lapin,
Il vit dans une maison ou sur le camp.
La souris et le hamster vivent les deux
Soit dans un mur, soit au zoo.

Coordonator:
Prof. Veronica-Diana Hagi

Pagina de limbă greacă

Αγαπημέωη μου φίλη Μαρία,

Σου γράφω αυτό το γράμμα για σου πω τα τελευταία μου νέα. Απο την τελευταία φορά που μιλήσαμε έγιναν διάφορα πράγματα.

Στο σχολείο όλα πηγαίνουν μια χαρά. Χτες πήραμε βαθμους και σ'όλα τα μαθήματα είχα δέκα. Ο δάσκαλος μου είπε ότι είμαι πολύ καλή μαθήτρια, ευγενικό και καλό παιδί. Ο μπαμπας και η μαμά μου χάρηκαν πολύ και μου αγόρασαν καινούργια αθλητικα παπούτσια για το βόλεί. Να σου πω έωα άλλο νεό τώρα. Η γιαγιά ήρθε απο το χωριό ωα μεινει μαζί μας. Είμαι πολύ χαρόυμενη.

Ακομη, γράφτηκα σε ομάδα βόλεί. Ενθουσιάστηκα πολύ απ τους αγώνες στο βόλεί στην τηλεόραση και δύο εβδομάδες πηγαίνω στην προπονηση και είμαι εωθουσιασμένη.

Ελπίζω και εσύ ωα είσαι τόσο καλά και χαρούμενη όπως έγω. Γράφε μου ωα μάθω τα νέα σου. Πόσο θα ήθελα να σε δω σύωτομα

Σου στέλνω πολλά πολλά φιλάκια,

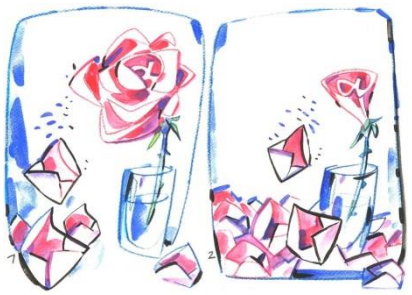
η φίλη σου Μπριαννα

Αγαπητοί μου,

Λίγες μέρες έγουν περάσει από το σχολείο ήρθε μια νέα συνάδελφη. Το όνομα της ειναι Αννά.

Τα μαλλιά της είναι μαύρα σαν τη νύχτα και έχει μπλε μάτια σαν τη θάλασσα. Η Αννά είναι ψιλή και λεπτή και έρχεται απο την Αυστραλία. Αυτή παίρνει υψηλή βαθμολογία και οι καθηγητές είναι πολί περήφανα γι'αυτό. Η Αννά είναι η συμμαθήτρια μου από το μαθημα των ελληνικών.

Τώρα μένουνε στην Αθήνα. Εχεί δύο αδελφιά, ο Γιώργος και ο Δημήτρης.

Η διεύθυνσή τους είναι Ολύμπου 18, Χαλόνδρι και το τηλέφωωό τους είναι 210 6821736. Η Αννά είναι λύγο μεγαλύτερη από μένα στην ηλικία με δύο χρονίς είναι πολύ φιλική και διασκεδαστική.

Koutsiosi Briana, clasa a VIII-a B
Coordonator: prof. Aida Buta

CONCURS DE DESENE

Consulatul General al Republicii Turcia la Constanţa, Inspectoratul Şcolar Judeţean Constanţa, Colegiul Naţional ,,Kemal Atatürk" din Medgidia au organizat un concurs cu tema ,,Reprezentarea în acelaşi cadru a steagului turcesc şi a simbolurilor păcii".

La concurs au participat toţi elevii care studiază limba turcă maternă. Lucrările elevilor au fost expuse şi premiate cu ocazia activităţii prilejuite de ziua adoptării imnului naţional al Republicii Turcia care a avut loc în data de 14 martie 2016 la Colegiul Naţional ,,Kemal Atatürk''.

La categoria claselor l-lV au fost premiaţi elevii de la Şcoala gimnazială nr.30 „Gh. Ţiţeica", coordonaţi de profesor Subihan Iomer :

ABDURAIM AMYRA – clasaa ll-a D - Premiul l

IOMER ARZU – clasa I C - Premiul al lll-lea.

DELTA DUNĂRII– PARADISUL PĂSĂRILOR

Egreta mică - pasăre OCROTITĂ PRIN LEGE
Albă, cu pene ornamentale (numite egrete) pe spate şi două pene prelungi care pornesc de la ceafă, acestea apărând la ambele sexe, în perioada de reproducere .
Când zboară, ţine gâtul îndoit în formă de "S". Strigă "kark" sau "ulla".

Curiozităţi din Delta Dunării:
- record la pescuit de: morun 882 kg, crap 46,5 kg, ştiucă 16 kg la 1m lungime, şalau 15 kg şi 1,3 m lungime, somnul 400 kg
- cel mai mic peşte, guvidul (Knipowitschia cameliae)
- cea mai lunga migraţie, anghila (Anguilla anguilla) 8000 de km până în Marea Sargaselor unde se reproduc la o adâncime de 400 metri, apoi mor iar puietul apare după 3-4 ani în locurile din Europa, unde au trăit părinţii. Diversitatea impresionantă a habitatelor şi a formelor de viaţă face ca Delta Dunării să fie considerată un muzeu natural al biodiversităţii, de valoare inestimabilă pentru patimoniul natural mondial.

Pelicanii sunt păsări mari, cu corp greoi, 8-10 kg, cu picioare scurte şi aripi enorme, iar în ciocul mare şi gros parcă ar purta un săculeţ încăpător, ca un fel de guşă, în care îşi adună hrana preferată - peştii. În Delta Dunării se găseşte cea mai mare colonie de pelicani din Europa. Pelicanul este o specie protejată şi reprezintă simbolul Deltei Dunării. Fiind un oaspete de vară, pelicanul trăieşte în colonii numeroase, la începutul toamnei migrând spre locuri mai calde.

Una dintre ultimele zone sălbatice ale lumii, Delta Dunării este cea mai mare şi mai intactă zonă umedă din Europa.

Studiile arată existenţa a aproximativ 5000 de specii diferite de plante, animale şi insecte care trăiesc în Delta Dunării.

Păsările sunt cele care au creat faima deltei, cunoscută, încă de la începutul secolului ca un paradis avian. Renumele se datorează celor 327 specii pe care le putem întâlni în deltă şi care reprezintă 81% din avifauna României. Dintre acestea cuibăresc 218 specii, restul de 109 specii trecând prin deltă şi rămânând diferite perioade de timp toamna, iarna şi primavara.

Lebăda este o pasăre frumoasă şi elegantă, cu un veşmânt alb imaculat, având o ramă neagră la baza ciocului. Lebedele se izolează de alte păsări pentru că în apropierea lor nu tolerează niciun alt neam de pasăre!

„Paradisul păsărilor", „cel mai tânăr pământ al Europei" sunt sintagme cunoscute prin care este definită adesea Delta Dunării.

Un tărâm magic, o lume care pare încremenită în timpurile ei primordiale şi unde zbuciumul civilizaţiei este lăsat în urmă, undeva la gurile Deltei.

Sunt declarate "Monumente ale naturii": pelicanul comun şi pelicanul creţ, lopătarul, lebada mută şi lebăda cântătoare, egreta mare şi egreta mică, vultur codalb, califar roşu, piciorong, cioc întors.

Cătălui Anais, clasa aVII-a A
Coordonator prof. Vlad Cici Corina

Lionel Andrés Messi

Messi, considerat cel mai mare jucător din generația sa și din istoria modernă a fotbalului, este fotbalistul meu preferat. Acesta aparține renumitului club F.C. Barcelona încă din anul 2000. S-a născut în Rosario, Argentina, dar după trei ani s-a mutat în Europa deoarece clubul Barcelonei dorea să-l transfere de la echipa sa din orașul Rosario. La vârsta de 11 ani a fost diagnosticat cu un deficit de creștere, iar clubul s-a oferit să îi plătească tratamentul. Sezonul în care s-a remarcat drept o mare speranță a fost cel din 2006-2007, când a fost titular și a marcat un hattrick în El Clàsico.

Când am auzit propunerea de a scrie într-un articol pentru revista Școlii ”Gheorghe Țițeica” despre pasiunile noastre sau despre personalitățile pe care le admirăm, indiferent de domeniul în care activează, m-am gândit imediat la Lionel, deoarece acum trei ani am început să îl admir când am văzut la televizor performanțele sale. Am rămas uimită! Nu l-am ales pentru faptul că are 5 baloane de aur, ci pentru că pur și simplu îmi place stilul său de joc. Cu timpul, m-am îndrăgostit de toată echipa și am decis să o susțin mereu.

Dragostea acordată clubului m-a făcut din ce în ce mai pasionată și, astfel, de ziua mea, am avut marea ocazie să ajung pe Camp Nou. Cum am pășit, mi s-au înmuiat picioarele de emoție și am așteptat cu nerăbdare începerea meciului. Echipa a intrat pe teren, iar până la sfârșitul meciului am stat cu ochii ațintiți asupra lor. A fost un moment unic ce merită trăit la orice vârstă.

Din păcate, am rămas puțin dezamăgită în legătură cu prestația lui Messi jucând cu o echipă nu foarte bună.

Sunt sigură că Barcelona este și va fi și în continuare cea mai bună echipă de fotbal din lume. N-am văzut și n-am auzit de un alt club mai unit decât acesta. Toți, indiferent de naționalitate și culoare, sunt împreună ca o familie, așa cum spune și dictonul clubului:”Más que un club!” – ”Mai mult decât un club!”

Amina Veli, clasa a VII-a C
Coordonator: prof. Veronica-Diana Hagi

ABC-ENIGMISTIC

MONOVERBELE:

Prin monoverb, conform dicţionarului, se înţelege Joc distractiv care constă în a reprezenta un cuvânt prin litere combinate între ele sau prin figuri , sensul acestuia reieşind din poziţia elementelo. rLa fiecare monoverb veţi avea o temă, în funcţie de care va trebui să daţi răspunsul. Suplimentar, veţi avea şi o cheie (soluţie) formată din două numere, primul reprezentând din câte părţi este formată dezlegarea, iar al doilea număr reprezintă câte litere are soluţia. Trebuie menţionat că nu se ține seama de diacritice!

Dar să vedem mai exact:

Tema: DIN BOTANICĂ

Cheia: (3 - 4)

Aşadar, aveţi de descoperit un cuvânt (sau mai multe) format din trei părţi, şi lung de patru litere (adică 3 - 4 din soluţie). În imaginea monoverbului, avem o comparaţie (CA) între literele S şi I. Soluţia care rezultă, este S/CA/I = SCAI. Aparţine domeniului botanică? Evident!

Dar, mai avem o soluţie la acest monoverb, şi anume CA/I/S = CAIS. Dacă mă întrebaţi de unde rezultă, o să vă explic, e destul de simplu. Este vorba de inversiunea cuvintelor în propoziţie. Dacă spunem, spre exemplu: MIHAI ESTE MARE ŞARLATAN, putem spune şi MARE ŞARLATAN ESTE MIHAI, totul luând o altă formă, dar acelaşi înţeles. În acelaşi mod, am operat şi în monoverbul de mai sus.

Vă propun câteva monoverbe. Mult succes!

1. Tema: CEVA CARE ÎŢI ATRAGE ATENŢIA
Cheia: (8-10)

2. Tema: ÎN CĂLĂTORIE
Cheia: (6-8)

3. Tema: SUNTEM ATRAŞI DE ELE
Cheia: (5-11)

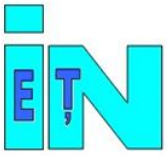
4. Tema: NE ARDEM CU EA
Cheia: (7-11)

5. Tema: CREAŢIE FURATĂ
Cheia: (4-8)

6. Tema: NE PERICLITEAZĂ VIAŢA
Cheia: (7-10)

7. Tema: ASTEA NU MOR NICIODATĂ
Cheia: (6-8)

Pagină realizată de Postelnicu Andrei, clasa a VI-a B
Coordonator: prof. Emilia Cadâr

Românilor întotdeauna le-au plăcut glumele

- De ce a strigat Ştefan cel Mare la bătălia de la Vaslui „Înainteeeeee!”?
- Pentru că era cu spatele la turci!

Ştefan cel Mare, la război:
- Pi cai, oştenii mei!
La care, unul din apropiere îi spune:
- Şi eu picai, Maria-Ta!

Într-o bătălie, pe Ştefan cel Mare îl cam dovedeau turcii.
- Pi cai, moldovenii mei! dă retragerea Maria Sa.
- N-avem cai, Maria Ta!
- Atunci, pi curând, voinicii mei!

Ştefan cel Mare către oşteni:
- Trebuie să ţineţi duşmanul tot timpul în ochi... Ce te uiţi aşa la mine oştene?!...

Ştefan cel Mare înainte de luptă:
- Oştenii mei, luptaţi până la unu... că la două avem bilete la meci!

Ştefan cel Mare în timpul unui important consiliu militar împreună cu cei mai importanţi boieri ai ţării.

La un moment dat intră fără să se mai anunţe un soldat obosit de cât alergase:
- Maria Ta, vin turcii peste noi!
- Câţi sunt?
- 100, Măria ta!
- Aduceţi cămaşa cea albă, să vadă oştenii noştrii că nu mă tem!

După o lună de zile, apare iar soldatul:
- Maria Ta, vin turcii peste noi!
- Câţi sunt?
- 1000, Măria ta!
- Aduceţi cămaşa roşie, să nu vadă soldaţii noştri dacă sunt rănit...

Mai trec vreo trei luni şi iarăşi vine soldatul disperat:
- Maria Ta, vin turcii peste noi!
- Câţi sunt?
- Câtă frunză, câtă iarbă!
- Aduceţi cămaşa roşie, aaa... şi pantalonii ăia maro...

Era odată Ştefan cel Mare pe câmpul de luptă:
- Ostaş! De unde vin turcii?
- Din stânga, din dreapta şi din spate Măria Ta!
- Atunci înainte oştenii mei!

Ştefan cel Mare, ţine cuvântare răzeşilor înainte de o luptă cu turcii:
- Răzeşi, mâine dimineaţă, avem lupta cu turcii, aşa că să veniţi toţi cu săbii, furci, coase şi cu ce mai aveţi voi pe acasă, ca să ţinem piept duşmanului. Bă, da să veniţi, că doar am vorbit cu oamenii ăia...

Ştefan cel Mare avea un cal.
Şi calul nu avea nimic împotrivă.

Era Mihai Viteazul în mijlocul unei bătălii şi turcii erau câtă frunză şi iarbă, răzeşii se tot răreau în jurul lui... Ştefan înconjurat de turci abia făcea faţă... la un moment dat i se rupe şi sabia... Închide ochii în aşteptarea loviturii finale dar în ultimul moment apare o babă şi îl salvează, omorând toţi turcii... Când să o caute să o răsplatească... baba nicăieri. A doua zi, exact la fel, iar după luptă, din nou, baba dispare fără urmă. Cine o fi baba asta? A treia zi după luptă, când să sară baba pe cal o prinde Ştefan şi o cere în căsătorie pentru că i-a salvat viaţa de trei ori.

Dar ea răspunde:
- Măria Ta, nu pot accepta cinstea asta. Dar nu din cauză că aş fi doar o biată bătrână, ci pentru că eu sunt Baba Novac...

Sponte Stelian, clasa a VII-a C
Coordonator prof. Străjeru Mihaela

Glume pentru glumeți

- Dodo numește trei dovezi că Pământul e rotund!
- Unu: scrie în carte. Doi: tocmai ați spus și dumneavoastră. Trei: și tata îmi spune asta tot timpul...

- Am aflat c-ai primit un 4 de la profesorul de fizică!
- Așa e, tăticule. Mi-a fost jenă să-l refuz!

La ora de anatomie profesoara îl întreabă pe Dodo:
- Pe care parte a corpului se află inima?
- Pe cea interioară doamnă profesoară...

- Dodo, compunerea ta cu tema „Câinele meu" este identică cu a fratelui tău. Ai copiat după el?
- Nu, domnule profesor, este vorba despre același câine!

Dodo se întoarce de la școală cu șapca cea nouă murdară toată de noroi.
- Ce-i cu șapca ta? Unde ai făcut-o în așa hal?
- Baieții au jucat fotbal cu ea.
- Dar tu unde erai?
- În poartă.

La extemporal:
- Sper Dodo că de data asta nu te mai prind copiind.
- Și eu sper.

- Dodo, poți să-mi spui ce înseamnă *abstract*? întreabă profesorul.
- Da, domnule profesor. Ceea ce nu se poate atinge.
- Bine, Dodo. Poți să-mi dai și un exemplu?
- Fierul încălzit...

Învățătoarea scrie pe tablă: 2 – 2.
- Dodo, spune tu care e rezultatul.
- Meci nul, doamnă!

Profesoara de română:
- Azi vom vorbi despre timpul verbului. Dacă spun „Eu sunt frumoasă." la ce timp e?
- Cu siguranță nu la prezent...

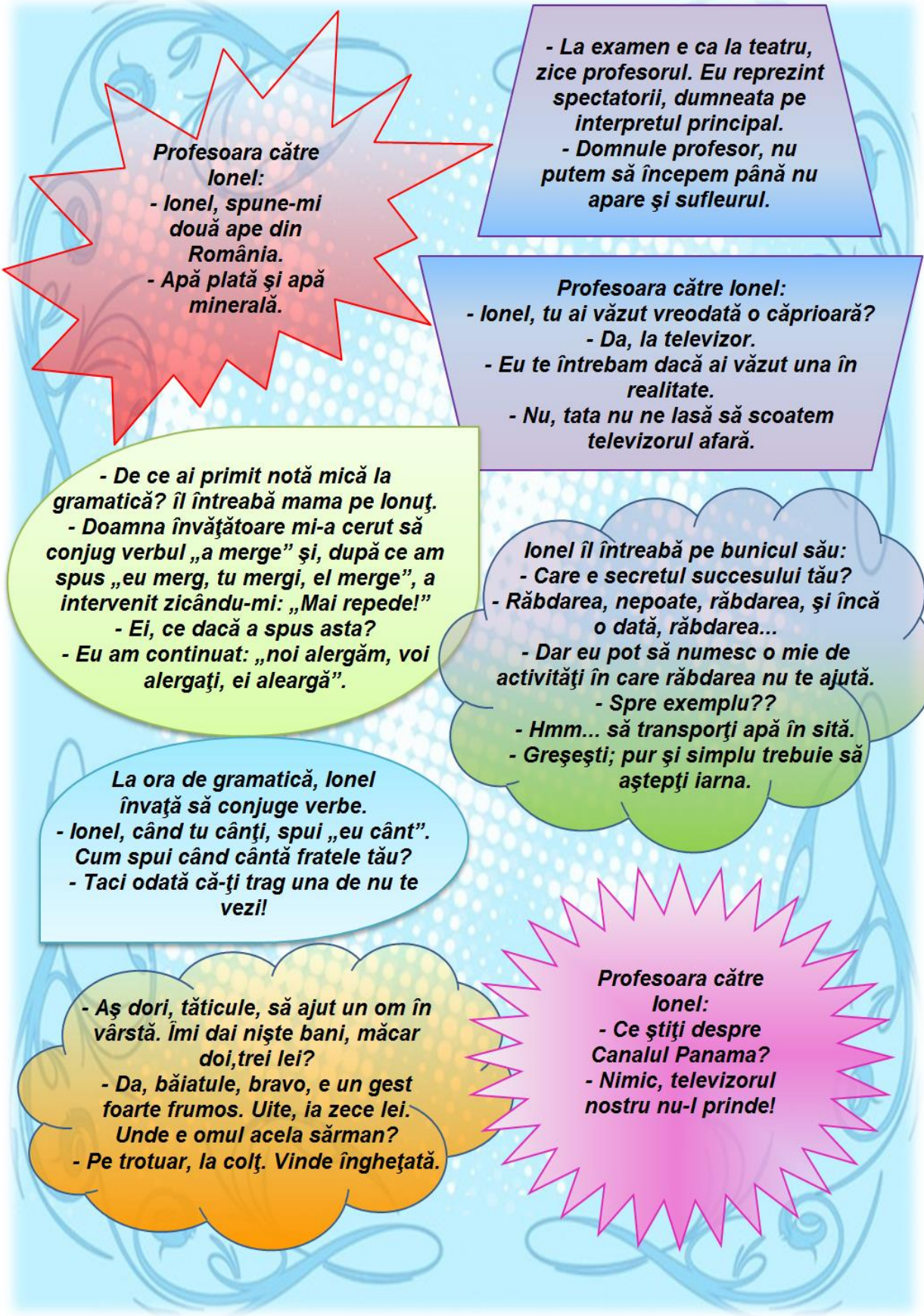
- Dodo, câte porunci există? întreabă profesorul.
- Zece, domnule profesor.
- Și ce se întâmplă dacă nu respecți una dintre ele?
- Rămân nouă.

Dodo era la el acasă și mânca.
- Dodo, ajunge, ai luat deja trei porții de plăcintă!
- Bine, mamă! Vrei să mănânc elegant, dar nu mă lași să exersez?!

- Ce a pățit surioara ta?
- Și-a rupt piciorul.
- Vai, ce păcat! Cum s-a întâmplat asta?
- Am pus pariu care dintre noi se apleacă mai mult pe balcon și ea a câștigat...

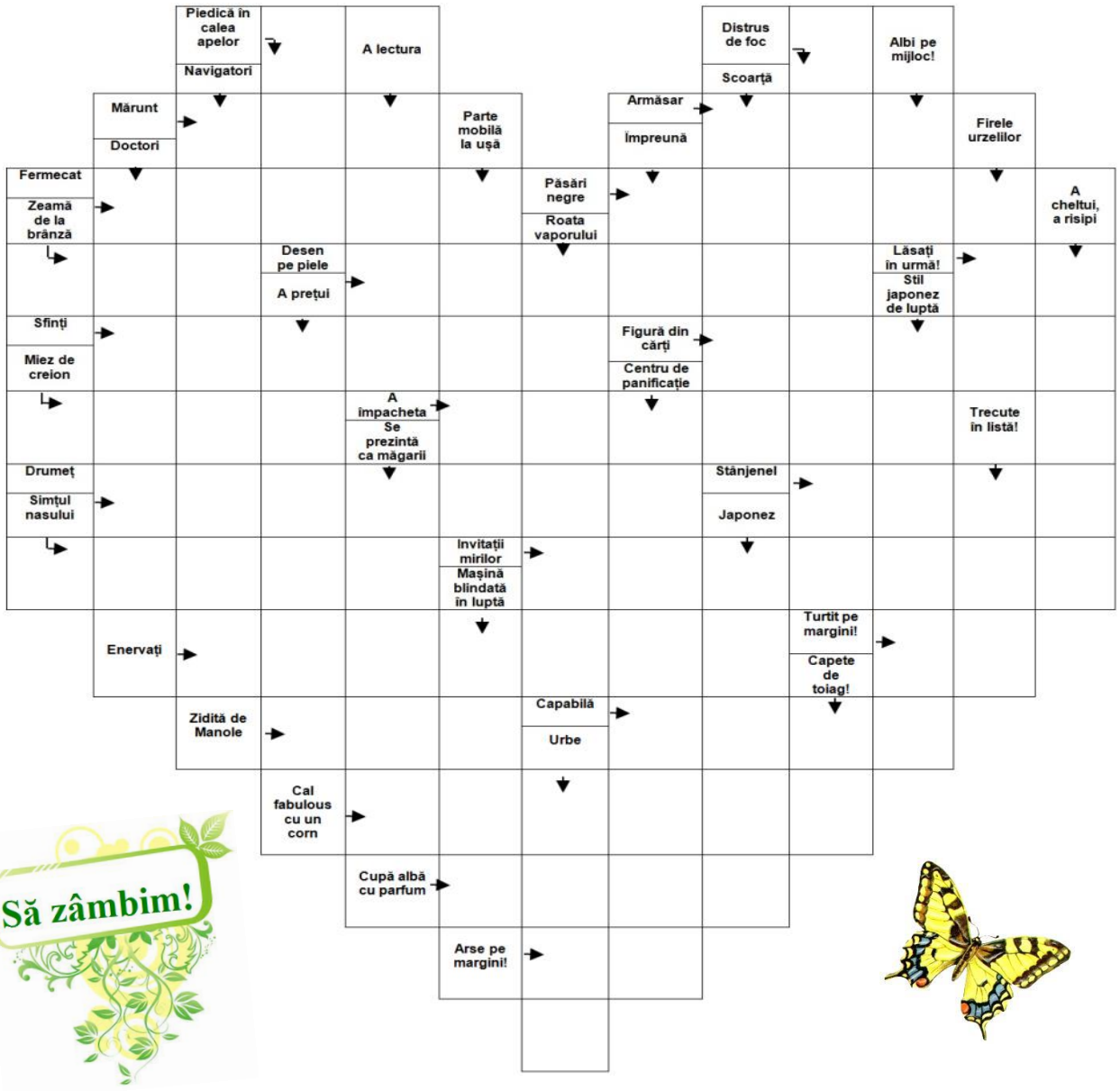
Dau spre adopție câine, mănâncă orice, îi plac copiii!!!

Albu Andrei, clasa a VI-a B
Coordonator prof. Emilia Cadâr

Pagină realizată de Buliga Ana Maria
Coordonator: prof. Dorina Foroglu

REBUS

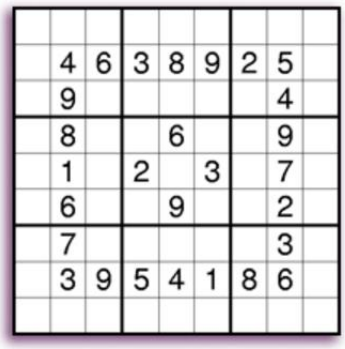
Examen cu întrebări tip grilă, la care răspunsul este "da" sau "nu". Unul dintre elevi tot aruncă o monedă în sus şi notează rezultatele. Profesorul se gândeşte: "Săracu', ce idiot! Dar cel puţin ăsta va termina primul".
Se termină examenul, toţi pleacă, în afară de elevul cu moneda, care continuă să o tot arunce în aer, notând de zor. Profesorul se apropie şi-l întreabă:
- Ei, ai răspuns la întrebări?
- Da.
- Şi ce faci acum?
- Verific răspunsurile.

Carapcea Diana, clasa a VI-a B
Coordonator prof. Emilia Cadâr

Matematică distractivă - Sudoku

Regulile jocului Sudoku se învaţă foarte uşor. Orice rând, coloană şi oricare pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină o singură dată fiecare cifră cuprinsă între „1” şi „9”.
Sudoku este un joc logic care operează doar cu numere. Folosindu-te doar de logică (nu necesită cunoştinţe avansate de matematică) te poţi distra de minune într-un mod cât mai folositor.

Iată un exemplu de Sudoku rezolvat, dar vă rog să încercaţi şi voi.

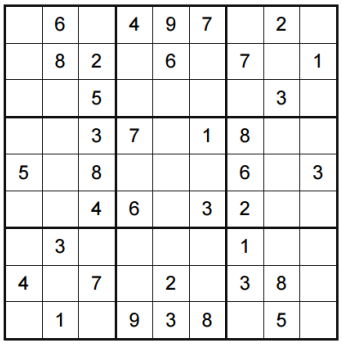

	4	6	3	8	9	2	5	
	9						4	
	8			6			9	
	1		2		3		7	
	6			9			2	
	7						3	
	3	9	5	4	1	8	6	

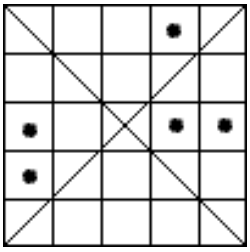

6	8	2	1	9	4	3	5	7
7	3	1	5	6	8	9	2	4
4	9	5	7	2	3	8	6	1
8	2	7	9	3	5	1	4	6
5	1	9	6	4	7	2	8	3
3	6	4	2	8	1	5	7	9
9	5	6	4	1	2	7	3	8
2	4	8	3	7	9	6	1	5
1	7	3	8	5	6	4	9	2

Sudoku 1

	6		4	9	7		2	
	8	2		6		7		1
		5					3	
		3	7		1	8		
5		8				6		3
		4	6		3	2		
	3					1		
4		7		2		3	8	
	1		9	3	8		5	

Problema 1

Fiecare dintre cele 5 bile poate fi mişcată numai cu un pătrăţel. În final trebuie să fie în fiecare rând, coloană şi pe diagonale să se afle numai o bilă.

Problema 2

Cum se spune corect: „9 şi 7 va fi 15” sau „9 plus 7 este egal cu 15”?

Problema 3

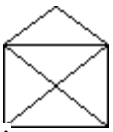
Gândiţi-vă la un număr şi îl scrieţi, înmulţiţi cu 5, adăugaţi 2, înmulţiţi cu 4 şi adăugaţi 3. Acum înmulţiţi rezultatul primit cu 5 şi adăugaţi încă 7. Scrieţi numărul primit. Tăiaţi ultimele două cifre. Ce număr aţi obţinut?

Problema 4

Un băiat a avut tot atâtea surori cât şi fraţi. Dar fiecare soră a avut fraţi de două ori mai mulţi decât surori. Câţi copii în total au fost în familie? Câţi din ei au fost băieţi şi câte fete?

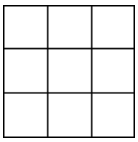
Problema 5

Desenaţi acest plic fără a ridica pixul de pe hârtie (fără întrerupere).

Problema 6

Trebuie aranjate numerele 9, 16, 23, 30, 37, 44, 51, 58, 65 în pătratul magic astfel ca suma numerelor pe fiecare verticală, orizontală şi diagonală să fie aceeaşi.

Problema 7

Cum din 45 (care este suma numerelor de la 1 la 9) se scade 45 să se obţină... 45?

Problema 8

Mă ajutaţi şi pe mine cu ceva? Am patru numere (1, 3, 4, 6) şi trebuie să folosesc operaţiile + , - , * , / , astfel încât să-mi dea rezultatul 24. Numerele pot fi folosite o singură dată.

Problema 9

Dacă te uiţi la mine din faţă, sunt cineva!
Dacă te uiţi la mine din spate, nu mai sunt cineva!
Ce credeţi că sunt?

Pagină realizată de Ursache Raul, clasa a VI-a B
Coordonator prof. Emilia Cadâr

Experienţă fără limite

Aventura mea nordică a început într-o dimineaţă fierbinte din luna lui cuptor, când din Cluj-Napoca am zburat la München, iar de acolo, direct la Helsinki, unde am făcut cunoştinţă cu tovarăşii mei de aventură, veniţi din toate colţurile lumii.

Ajunsă la Polul Nord, mi-am petrecut dimineţi, amieze, seri şi nopţi (e doar un fel de a spune, fiindcă acolo era în permanenţă lumină) stând pe puntea vasului şi privind ore-n şir la grandiosul peisaj ce te-mbrăca într-o vrajă.

Îndrumaţi de echipajul de la bord, ne-am început explorarea. Sincer, chiar n-aveam de gând să fac aşa ceva…a fost teribil; dar nu puteam ajunge până la Polul Nord şi să nu mă scald în albul halucinant al gheţarilor.

Când am zărit atâta lume aşteptându-şi rândul la coadă, oameni de toate vârstele, veniţi doar pentru a se relaxa în apele oceanului, raţiunea mea s-a oprit din a judeca, iar corpul meu era singurul ce-şi dorea să ia contact cu valurile lente şi înfrigurate ale Arcticului. Impactul cu apa aproape îngheţată a fost atât de puternic, încât în primele secunde simţeai cum parcă un cub de gheaţă te acapara de-a-ntregul. Însă, la finalul traseului ce trebuia urmat, când în sfârşit reveneai cu picioarele pe pământ, nu te mai simţeai ca oricine, ba din contră, deveneai propriul tău adversar, ce trebuia învins pe zi ce trecea.

Fără îndoială, călătoria la Polul Nord a fost cea mai spectaculoasă aventură de până acum, din care m-am întors îmbogăţită prin ceea ce am văzut şi am înţeles. Asemenea experienţe nu ţi le poţi imagina, trebuie trăite!

În căutarea puterii interioare

Petrecându-mi o seară liniştită de toamnă pe terasa din curte, împreună cu mama, un fior mi-a străbătut şira spinării, făcându-mă să mă întreb cum reuşesc oamenii să facă faţă provocărilor din viaţa de zi cu zi.

Gândurile-mi erau asaltate de zeci de întrebări fără răspuns; aşa că mi-am luat inima-n dinţi şi am întrebat-o pe mama dacă ea a simţit vreodată că-i este frică. Răspunsul ei a fost simplu şi cât se poate de cuprinzător:

– Desigur, fata mea, când eram ca tine şi eu aveam frici…dar am învăţat ceva: dacă nu rişti, nu câştigi!

După ce am cugetat câteva momente asupra zicalei ce se pare că a contribuit la formarea sa ca şi adult, fără să-i mai cer alte explicaţii, mi-a adus aminte ceea ce nu ar fi trebuit să uit niciodată:

– Nu trebuie să-ţi fie frică, eu ştiu că am crescut o fată neînfricată şi pe cât de frumoasă, pe atât de curajoasă, căreia nu-i este teamă de fulgere sau ploi, de vorbele celorlalţi, de greşeli sau de provocări, o fată care ştie să îi aprecieze pe cei din jur şi, de asemenea, să se facă plăcută, să le câştige încrederea celorlalţi. Aşa că, draga mea, nu te mai preocupa de ce ţi se va putea întâmpla în următoarele secunde…şi riscă! Să nu ai pretenţia de la ceilalţi să te ridice după ce ai căzut; luptă în continuare şi nu te opri până când nu vei deveni ceea ce ţi-ai propus! Singura aventură este să-ţi trăieşti viaţa visurilor tale! mi-a mai şoptit ea. Însă nu uita niciodată „curajul este începutul biruinţei”!

I-am mulţumit pentru că mi-a redat încrederea în mine exact atunci când am avut nevoie (până la urmă, asta este ceea ce fac părinţii permanent) şi am fugit spre propria-mi descoperire.

Bălan Teodora, clasa a VIII-a B
Coordonator: prof. Aida Buta

Vârcolacii

Îmi plac foarte mult copiii. Îmi place să le văd sclipirile şi zâmbetele de satisfacţie atunci când sunt fericiţi. Îi învăţ multe jocuri şi le urmăresc reacţiile de încântare, bucurie sau... supărare. Mă joc şi eu. Mi-aş dori să devin profesor, de ce nu? Acum sunt abia în clasa a VIII-a cine ştie ce îmi va oferi viitorul... Vă prezint acum regulile jocului „Vărcolacii" pe care l-am încercat mai întâi cu colegii mei şi apoi cu elevii clasei a VI-a B.

Boboc Ariana, clasa a VI-a C

„Vârcolacii" este un joc interactiv ce îţi testează toate simţurile, dar în special auzul si văzul. Acesta este redat sub forma unei poveşti fictive având ca personaje: vârcolaci, cupidon, hoţ, vrăjitoare, clarvăzător, fetiţa, preot şi săteni. Acest joc acomodează de la 5 până la 68 de persoane de toate vârstele. Fiecare jucător are un scop: ca sătean să vânezi vârcolacii, ca vârcolac să convingi sătenii că eşti nevinovat ca mai apoi să îi omori în fiecare noapte. Zeci de roluri speciale sunt disponibile atât pentru cei buni cât şi pentru cei răi.

După ce cartonaşele au fost împărţite jucătorilor, aceştia se uită la ele în mod individual fără ca jucătorul din dreapta sau din stânga să se uite. Ca în orice povestire, fiecare personaj are un rol, însă am menţionat că este o povestire fictivă, deci fiecare personaj are câte o putere supranaturală.

Vârcolacii, căci vor fi mai mulţi în joc au rolul de a ucide pe parcursul povestirii câte un jucător pe rundă, aceştia punându-se de acord pentru o singură victimă.

Cupidon, trebuie să aleagă două persoane care să fie „îndrăgostiţii" aceştia vor fi aleşi după bunul plac al jucătorului (băiat cu fată, băiat cu băiat sau fată cu fată).

La începutul jocului, hoţul are dreptul să aleagă între două cărţi văzându-le.

Vrăjitoarea, apare şi ea la un moment dat, aceasta având trei opţiuni: să ucidă victima, să îi cruţe viaţa sau să omoare alt jucător (aceste opţiuni se folosesc o singură dată în joc).

Clarvăzătorul are dreptul de a vedea cartea unui jucător.

Fetiţa are voie să tragă cu ochiul în timpul jocului, doar în noaptea în care vârcolacii se trezesc.

Preotul are dreptul de a vota dublu, iar sătenii au dreptul doar de a vota.

CUM SE JOACĂ:

După ce toţi jucătorii s-au aşezat în cerc, închid ochii (fără să trişeze), mai puţin povestitorul. Acesta are dreptul de a da jucătorul afară dacă acesta trişează, uitându-se. La început, povestitorul îl roagă pe hoţ să se trezească. Jucătorul pe a cărui cartonaş scrie „hoţ" îşi va deschide ochii fără să se ridice de pe scaun şi fără să facă mişcări bruşte (această regulă este valabilă pentru toate personajele). După ce hoţul şi-a ales cartonaşul, se trezeste cupidon, povestitorul anunţând acest lucru. Cupidon se trezeşte, alege doi îndrăgostiţi. Cupidon închide ochii. Prezentatorul atinge pe cei aleşi pe cap, se văd şi dacă moare unul din ei moare şi celalalt, astfel, aceştia trebuie sş se apere fără să dea de bănuit. Îndragostiţii se culcă, iar naratorul anunţă deşteptarea vârcolacilor timp în care fetiţa are voie să tragă cu ochiul.

Vârcolacii îşi aleg o victima şi se culcă (închid ochii). Se trezeşte vrăjitoarea, iar povestitorul îi arată victima, iar ea trebuie să aleagă soarta victimei prin cele trei optiuni menţionate anterior. După ce aceasta alege, se trezeşte clarvăzătorul care are voie să vada cartea unui jucător. După aceasta, se pot trezi toate personajele, prezentatorul anunţând decizia vrăjitoarei, apoi cei prezenţi la joc se acuză între ei până elimină pe un participant al jocului ce se alege prin vot. Este obligatoriu să voteze toţi jucătorii, iar preotul are vot dublu. Aceştia au voie să se apere fără să îşi dezvăluie identitatea. Scopul jocului este de a elimina toţi vârcolacii aflaţi în joc. Dacă vârcolacii reuşesc sş elimine toti sătenii au câştigat, dar dacă sătenii omoară toţi vârcolacii, atunci câştigul este de partea lor.

M-aş bucura dacă l-aţi încerca şi voi!

Floarea Bianca, clasa a VIII-a B
Coordonator: prof. Cadâr Emilia

Prieteni… întâmplător

Câinele – cel mai bun prieten al omului. Al meu…este Aki şi ne-am cunoscut din întâmplare.

Prima dată când l-am remarcat nu am mai putut să îmi iau ochii de la el…Acea blană imaculată, ce-ţi inspiră puritate şi încredere ori de câte ori îl vezi şi acel zâmbet pe care ţi-l aruncă grăbit, în timp ce sare în braţele tale; momentul acela când ţie ţi-e frică să nu îi murdăreşti „haina de blană" pe care zici că s-au luptat fulgii de nea ore-n şir.

În plus, nu doar frumuseţea îl caracterizează pe Aki, ci şi inteligenţa care de fapt e calitatea principală; nu departe se află şi spiritul său liber, drăgălăşenia şi curajul.

Astfel, pentru mine, Aki este un câine model, ce-şi valorifică la maxim capacităţile de sacrificiu, dar mai ales, ştie când să fie alături de stăpân şi cum să-l consoleze în momentele critice.

Bălan Teodora Florentina, clasa a VIII-a B
Coordonator: prof. Aida Buta

Micuţii jucăuşi

Căţeii sunt animalele considerate „CEI MAI BUNI PRIETENI AI OMULUI" datorită simţului responsabilităţii faţă de stăpân, alternând cu firea lor jucăuşă şi sinceritatea glasului lor. Fidelitatea lor este cel mai mare atuu. Omul îl consideră un prieten al său pentru că el are nevoie nu doar de dragoste, dar şi de compania unui amic sincer, căruia îi poate destăinui toate secretele... Astfel putem spune că aceste animale domestice sunt un fel de jurnal al omului.

Relaţia care există între câini şi stăpâni depinde şi de cei doi, în special de om. Un câine are nevoie de multă atenţie şi afecţiune, şi nu trebuie să fie neglijat nicidecum. Stăpânul trebuie să petreacă mult timp cu acesta, şi bineînţeles să-l alinte şi să-l mângaie de fiecare dată când are ocazia. Pe de altă parte, un câine nu are nevoie doar de dragoste, dar şi de îngrijire. Acest aspect al relaţiei câine-stăpân este esenţial. Un animal de casă, indiferent că e mare sau mic, are nevoie să fie spălat, hrănit...şi necesită un loc numai al lui, un loc în care să fie trimis atunci când face o prostie. Şi că tot veni vorba de relele şi problemele create de un câine, ar trebui să lămurim aceste câteva aspecte şi să accentuăm faptul că un animal cât de mic poate cauza multe necazuri. Astfel se întâmplă atunci când câinele nu este ţinut sub control. Datoria principală a unui stăpân faţă de animal este să se facă iubit.

Acest lucru nu este o scuză atunci când câinele greşeşte cu adevărat. Mulţi cred că după ce pedepsesc sau ceartă un câine, acesta nu îşi mai iubeste stăpânul, aşa că insistă pe regula: „Fără pedepse, chiar dacă animalul greşeşte!". Acest lucru nu face decât să accentueze conflictele, nu să le aplaneze. Un câine, sau orice animal, nepedepsit la timpul potrivit, continuă să se comporte negativ, crezând că asta e ceea ce vrea stăpânul de la el.

Iubeşte-l. Iubirea e cel mai important într-o astfel de relaţie. Realizează că şi tu ai multe de învăţat de la el. Un câine te ajută să fii mai responsabil şi să înveţi să iubeşti. Învaţă să te bucuri de clipele de fericire petrecute alături de el, de prietenia şi fedelitatea lui, de reuşitele sale şi de dragostea necondiţionată pe care acesta ţi-o oferă! ...şi să recunoaştem, e într-adevăr prietenul de care fiecare dintre noi are nevoie!

Nu uitaţi că mâna stăpânului e pentru a mângaia, nu pentru a pedepsi!

Tote Cristina, clasa a VI-a A
Coordonator: prof. Dorina Foroglu

Când reporterul grăbit și curios aleargă după subiecte potrivite pentru revista școlii, este imposibil să nu se întrebe cine sunt vedetele de vârstă mai fragedă sau mai coaptă cu care instituția se mândrește...La Școala "Gheorghe Țițeica" nici nu este greu să descoperi tot felul de elevi talentați care au găsit piatra filozofală a îmbinării optime a timpului acordat ocupației obligatorii de elev cu cel pus deoparte pentru practicarea la standarde performante a unui sport sau a unei arte. Astfel am descoperit-o pe micuța Iulia Caraman, elevă în clasa a III-a A, o balerină extrem de talentată, care a acceptat să

Iulia Caraman, lebăda albă de la Școala "Gheorghe Țițeica"

Reporter : Ce înseamnă baletul pentru tine, Iulia Caraman?

Iulia Caraman : Baletul pentru mine înseamnă o artă.

R. : La ce vârstă ai început să practici baletul?

I.L. : Practic baletul de la 3 ani.

R. : Câte ore pe săptămână te antrenezi?

I.L : Păi… Mă antrenez destul de mult…6 ore în sala de balet, iar 15 ore mă antrenez la gimnastică ritmică.

R. : Cine te antrenează? Dacă ar trebui să descrii în doar trei cuvinte această persoană, care ar fi acestea?

I.C. : La balet mă antrenez cu doamna Sanda Iliescu care este înțelegătoare și cu domnul Călin Hanțiu, care este dur și profesionist. La gimnastică ritmică mă pregătesc cu doamna Mariana Paris, aspră și perfecționistă, dar și cu Mihalache Voichița, răbdătoare și înțelegătoare.

R. : În ce mod se implică familia în susținerea hobby-ului tău?

I.C. : Familia mea mă susține financiar și moral, mă încurajează. Sunt însoțită de părinți la concursuri și faptul că mă încurajează mereu mă motivează și mai mult.

R. : Câte premii ai câștigat până acum? Le mai știi numărul?

I.C.: Of, sunt cam multe...26 medalii, 8 trofee.

R. : Care este concursul de care îți amintești cu cel mai mare drag? De ce?

I.C. : Cu cel mai mare drag îmi amintesc de București Dans Festival 2016 pentru că am câștigat primul loc întâi la dans clasic.

R. : În ce spectacole ai participat până acum?

I.C. : Am participat la festivaluri precum *Bucuriile copilăriei*, unde am câștigat 2 ani consecutiv Trofeul Festivalului la secțiunea *Dans*. Am apărut în spectacole pe scena Teatrului Fantasio: *Scufița Roșie, Vis de iarnă, Spărgătorul de nuci, Mary Poppins, Peter Pan*, iar la concursul *Caravana isteților*, susținută de doamna învățătoare Anca Medeșan, am luat Trofeul Concursului.

R : Poți să povestești o întâmplare amuzantă?

I.C. : Una dintre întâmplările haioase a fost la ora de balet cu domnul profesor Călin. De obicei este sever la ore și își cam iese din fire. De data aceasta, eu și colegul meu, Andrei, l-am imitat într-un mod comic. Profesorul a început să râdă, uitând de supărare și ne-a spus că ne acceptă această glumă pentru că suntem talentați și muncitori. Astfel, ora de studiu a decurs armonios mai departe.

R.: Care este locul baletului în viitorul tău?

I.C.: Balshoi Theatre din Moscova, Rusia.

R.: Da…Un răspuns scurt și cuprinzător. Îți urăm succes, dragă Iulia, în tot ce ți-ai propus !

I.C. : Mulțumesc mult.

Mărturisiri pe scurt…

Practic baletul pentru că îmi place.
Visez să ajung prim-balerină.
Baletul meu preferat este "Don Quijote".
Desertul meu preferat este salata de fructe.
Lucrul care mă relaxeaza cel mai mult este cățelușul mea de pluș.
Muzica mea de suflet este cea clasică.
La scoala, cel mai mult imi place matematica.
Din prima zi de scoala imi amintesc că eram foarte curioasă și nerăbdătoare să scriu pe caiete.
Când esti balerină, este greu să faci piruete.
Când esti balerina, este foarte usor să dansezi cu ochii închiși.
Cel mai bine ma distrez când mă joc alături de prietenii mei.

Reporter : Maria Martinescu, clasa a VIII-a A
Coordonator: p.i.p. Anca Medeșan

La finalul clasei a IV-a, elevii clasei a IV-a C au ales să împărtășească tuturor câteva dintre momentele cele mai frumoase pe care le-au petrecut în timpul claselor primare, clipe fericite în care bucuria de a fi copil a fost nemăsurată, în care gândul curat a îmbrăcat lumea în culori inocente...Am selectat pentru cititorii revistei noastre câteva dintre textele ce au parvenit redacției.

Read for the Record

Şi în anul acesta am spus un mare „DA” participării clasei noastre la Proiectul Internaţional „Read for the Record”. Aceiaşi copii, o nouă poveste amuzantă.

La rugămintea profesoarei şi a colegilor, am conceput un model de mască pentru a arăta cât de mult ne-a plăcut povestea „Ursul mi-a mâncat sandvişul”.

Într-o seară am reuşit să fac modelul unei măşti de urs brun, pentru ca a doua zi, doamna profesoară să poată imprima acest model pentru toată clasa.

Ca o echipă, colegii mei şi cu mine am muncit câteva ore ca modelul să prindă viaţă, contur şi culoare. Ne împrumutam, ne ajutam, ne sfătuiam. Făceam orice pentru a păstra ritmul, deoarece aveam nevoie de timp pentru uscare.

Pentru a face activitatea mai frumoasă şi pentru a demonstra că am citit povestea minunată, ne-am luat de acasă câte un sandviş. A fost suficient să ne punem măştile lucrate pentru a deveni toţi nişte ursuleţi bruni, adevăraţi. În final ne-am fotografiat şi am trimis fotografiile organizatorilor.

Ne-a plăcut să participăm la acest proiect. Am probat, încă o dată, ce înseamnă munca în echipă. Pentru toată strădania noastră am primit o diplomă şi, evident, aprecierile profesoarei noastre...

Andrada Pariza, clasa a IV- a C
Coordonator: p.i.p. Simona Palasca

Momente magice de Crăciun

Se apropie vacanţa de iarnă...Însă, până la vacanţă, mai urmează ceva... O serbare minunată plină de surprize şi amintiri plăcute. Ca în fiecare an, am pregătit într-un timp record, o activitate extracurriculară, pentru a-i surprinde pe părinţi. În acest an, sărbătoarea noastră s-a intitulat ,,Simbolurile Crăciunului".

Pentru început, ne-am împărţit în opt grupe, fiecare grupă reprezentând un simbol fără de care Crăciunul n-ar avea farmec. Simbolurile alese au fost: bradul, vâscul, steaua, globul roşu, simpaticul Moş Crăciun, cadoul, colindele şi clopoţelul.

Noi, copiii, am făcut cu multă trudă şi pricepere câte un globuleţ şi câte o felicitare cu astfel de simboluri. După multe ore de muncă, am obţinut nişte globuleţe magice. Micile sfere erau parcă presărate cu diamante. Fiecare a muncit din greu pentru a pregăti acest moment.

A venit şi ziua serbării. Emoţiile ne-au cuprins pe toţi. În prima parte a activităţii noastre, fiecare grupă şi-a prezentat într-un mod original simbolul, urările pentru colegi, urările pentru părinţi şi, evident, pentru profesoara noastră dragă. S-au spus poveşti create de talentaţii mei colegi sau legende în legătură cu anumite simboluri.Urările pentru părinţi, colegi şi profesoară au fost ,,cireaşa de pe tort" şi au ajuns direct în inimile tuturor. A urmat un moment muzical în care cu toţii am cântat colinde. Mamele s-au emoţionat cel mai tare când au cuprins în palme micile diamante făcute de mânuţele noastre.

Serbarea s-a încheiat cu o surpriză din partea părinţilor. Am fost recompensaţi cu dulciuri şi pixuri personalizate cu numele clasei noastre, ,,Delfinaşii isteţi". Aşa am trecut în calendarul sufletelor noastre un nou moment magic petrecut alături de colegii mei dragi din clasa a IV-a C.

Daria Fudulea, clasa a IV- a C
Coordonator: p.i.p. Simona Palasca

Proiecte de succes

Mere pentru mari și mici la Școala "Gheorghe Țițeica"

Mere pentru mari și mici la Școala "Gheorghe Țițeica"

O dată la patru ani, în ultima decadă a lunii octombrie, în Școala ”Gheorghe Țițeica” din Constanța se derulează proiectul ”Săptămâna mărului”, inițiat de Neli Dimancea, profesor pentru învățământul primar. Aceasta, când elevii fiecărei promoții ajung în clasa a III-a, îi implică pe micuți timp de cinci zile în activități legate de minunatul fruct. ”Lectura creativă a Programei școlare îi permite oricărui dascăl pasionat să iasă din rutină și să își îndrume elevii spre activități în care fiecare dintre aceștia să fie pus în valoare, îmbinând resursele teoretice cu cele practice”, ne-a declarat coordonatoarea proiectului. Concret, în ziua de luni, școlarii clasei a III-a B au abordat mărul din perspectivă științifică, familiarizându-se cu evoluția acestuia de la sămână la fruct, într-o perpectivă interactivă susținută de imagini și filmulețe concludente.

Marți, elevii au descoperit în biblioteca școlii basmul ”Prâslea cel voinic și merele de aur” sub îndrumarea Ancăi Moșoiu, bibliotecara instituției, după care și-au pus cele șase pălării gânditoare și au plecat în căutarea ”Legendei mărului”. Ora de matematică s-a transformat în calcul al cantităților de ingrediente necesare fabricării merelor în pijamale, o delicioasă rețetă pe care elevii au notat-o cu zece după degustarea produsului obținut. În același spirit, orele de engleză și de religie au presupus activități legate de fructul-temă a proiectului. Cei mici au învățat să dăruiască mere în semn de apreciere a activității unui cadru didactic – *An apple for the teacher* -, asemenea elevilor englezi și americani.

Este de remarcat faptul că activitatea s-a extins și la nivelul claselor pregătitoare, elevii clasei a III-a B, împărțiți în grupuri de câte cinci, vizitându-i pe cei mai mici dintre școlari. Ei le-au vorbit prichindeilor despre beneficiile mărului și le-au împărțit fructe proaspete, îndemnându-i spre a avea o conduită alimentară sănătoasă.

În ansamblu, proiectul ”Săptămâna mărului” a presupus și implicarea părinților care au ajutat la fabricarea prăjiturilor cu ...mere, evident, și la plantarea câtorva puieți. A fost o reușită pentru părinți și pentru cadre didactice, hotărâți cu toții să transforme o săptămână obișnuită de școală într-o manifestare care să presupună modelarea de atitudini pozitive și de comportamente corecte din punct de vedere alimentar.

Text: prof. Veronica-Diana Hagi
Colaborator : p.i.p. Neli Dimancea

Rezolvări

REBUS

D; P; MIC; CAL; MAGIC; CORBI ZER; TATUAJ; TI; DIVINI; JOKER; MINA; AMBALA; CALATOR; IRIS; MIROS; NUNTASI; IRITATI TT; ANA; APTA; INOROG; CRIN; AE; S.

ABC-ENIGMISTIC

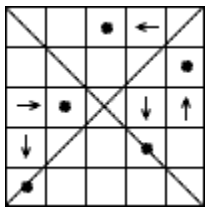
1. CEVA CARE ÎŢI ATRAGE ATENŢIA: în / Te / Re / S / A-n / T = INTERESANT
2. ÎN CĂLĂTORIE: e / X / cu / R / si / E = EXCURSIE
3. SUNTEM ATRAŞI DE ELE: în / Te / Re / S / ante = INTERESANTE
4. NE ARDEM CU EA: în / Şe / L / A / T / O / are = ÎNŞELĂTOARE
5. CREAŢIE FURATĂ: P / la / G / iată = PLAGIATĂ
6. NE PERICLITEAZĂ VIAŢA: am / E / -n / I / N / Ţ / are = AMENINŢARE
7. ASTEA NU MOR NICIODATĂ: S / pe / R / A / -n / Ţe = SPERANŢE

Matematică distractivă - Sudoku

Sudoku

3	6	1	4	9	7	5	2	8
9	8	2	3	6	5	7	4	1
7	4	5	8	1	2	9	3	6
6	2	3	7	5	1	8	9	4
5	7	8	2	4	9	6	1	3
1	9	4	6	8	3	2	7	5
8	3	9	5	7	4	1	6	2
4	5	7	1	2	6	3	8	9
2	1	6	9	3	8	4	5	7

Problema 1:

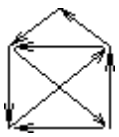

Problema 2: 9+7=16

Problema 3: Numărul gândit.

Problema 4: 7 copii: 4 băieţi şi 3 fete.

Problema 5:

Problema 6:

58	9	44
23	37	51
30	65	16

Problema 7

$$\begin{array}{rl} & 9+8+7+6+5+4+3+2+1 = 45 \\ - & 1+2+3+4+5+6+7+8+9 = 45 \\ \hline & 8+6+4+1+9+7+5+3+2 = 45 \end{array}$$

Problema 8: Avem câteva operaţii (3 la număr), destul de simple:
6:[1-(3:4)]=24, de unde rezultă:
6:[1-0,75] => 6:[0,25] = 24.
Problema 9: Oglindă

I.S.S.N. 1842 – 127x